

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIV. Quomodo Nitriae Monachi, Cyrilli causâ Alexandriam ingressi,
seditionem contra Praefectum Orestem concitaverunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐπειδὴν τοῖς φιλίας λόγος ὁρέστης & τεργο-.
εὐχέλο, τὸν βιβλεον τὸν ἐναγγελίων ὄκυριλ-
λῷ τεργοῖς, διὰ ταῦτα γεννηθεῖσιν
τοῖς ὁρέστην πηγάδαν. οἷς δὲ εδει τέτω τῷ
τεργοῖς ὁρέστης ἐμαλάσσειο, ἀλλ' ἔμενε με-
ταξύ τῶν αποστολῶν πόλεων, ταῦτα εἴ-
τησέν θάνατον.

Κεφ. 10.

τινα κατὰ τὸν περιπλόκον μοναχούς εἰς ἀλεξανδρεῖαν ὑπέβη κυρί-
λον κατεβότες, πρὸ τοῦ ὑπαρχεῖν εἰπεῖν
εἰς αἰγαίον.

TΩΣ ἐν τοῖς ὁρέστης τῆς νησίας μοναχῶν Β
τινές, ἐν τεργοῖς ἔχοντες φερόμενα διπλὰ
τεργοῖς δρεξάμφυτοι, ὅπερι αὐτοὺς σκεῖν θετοῦ-
τοι φέρει σύσκεψεν αἰδίνως ἡ ζέωπλον, ζῆλον
τετοτεκτονούμφυτοι, τεργούμφυτοι καὶ τοῦτον
ιπαντελον αὐθόρες τοῖς εὖστι πεντακοσίοις,
χρυσαλαβόντες τὴν πόλιν, Ἐπιτρέποντες Ιππί-
τεργούμφυτοι τὸν ἐπαρχον καὶ πεσ-
τοῦντες απεκάλυψαν θύτην ἐπιλια, καὶ αἴ-
τα πολλὰ φεύγειον· οὗτος, οὐαστοπίσας
πιθανὸν αὐτὸν τοῦτο κατέβη τὸν θάνατον, οὐδεῖς
χριστιανὸς τε εἶναι, ἐπειδὴ οὐκ εἶναι Πτολούπολις,
οὐκενταύλιον πόλεις Βεζαπλίδης οὐδὲ ἐπεσ-
τροφή τοις λεγομένοις οἱ μοναχοί, εἰς πόλιν
αὐτοῦ αποικίαν θένομα, λίθῳ βάλλει τον
οὔτην τονεφαλῆς καὶ πτηρέται μηνάμαλον
οὐδὲ ἐραμύμαλον· τανχωρεῖσθαι τοι-
χογαπτούσι γάρ, ἀλλὰ σταλαχθεῖσται τῷ
πιθανὸδιαδικανεῖσθαι ἐπειδὴ τὸ βολῆς τῶν λίθων
ταύτην φυλατθόμφυτοι· τοις τοστέτων τοις σωμά-
τοις τοις αἰδεξανθρώποις δῆμοι, σάμυναδέσσον
μοναχοὺς τοῦτον τὸν ἐπαρχὸν τεργούμφυτον
καὶ μητὸν αὐλαῖς πανταῖς εἰς φυγὴν ἐτρέψαν-
το μητὸν τονομασθέντα συμλαβόντες, τοῦτο τὸν ἐπαρ-
χούμφυτον οὐδὲ μοστάκης οὐδὲ νόμους Κέλα-
σητον ταύταν, Ἐπιτρέπτοντες ασά-
ντοι, οὐ διτοπλεῖναι· τούτοις μακροὺν δὲ
καὶ τὸν θύραντα γνώμην τοῖς κερδεῖσθαι
κατέτησεν· τοῦτον αὐλαῖς καρύλῳ τὰ
σταταὶ γνώμην τοποιλεῖ· τοῦτο δὲ αἱμω-
νά τοσάντα αἰγαλαῖαν, τούτοις μακροὺν τὸν
θύραντα δηποτέρῳ, οὐδὲν τοποιλεῖται, καὶ μαρτυρεῖ
τοσάντα εἰπεκάλεσε, καὶ μαρτυρεῖται αὐτὸς

A Cumque Orestes sermones de amicitia
reintegranda minime admitteret,
Evangeliorum codicem protendit Cy-
rillus, ejus reverentia pudorem se Oresti
incussum existimans. Sed cum Ore-
stes ne hac quidem ratione emolletur,
verum inter ipsum ac Cyrilum bellum
implacabile perseveraret, hujusmodi
quidam postea contigit.

CAP. XIV.

Quomodo Nitria Monachi, Cyrii causa
Alexandriam ingressi, seditionem contra
Præfectum Orestem concitarunt.

Quidam ex Monachis qui in Nitria montibus habitabant, ferventiore animo prædicti, jam inde à Theophili temporibus, qui eos injustè aduersus Dioscorum fratresque ejus armaverat, tum quoque acri zelo incensi, pro Cyriollo fortiter pugnare instituerunt. Egressi igitur ex monasteriis circiter quingenta viri, in urbem veniunt, & Præfectum obseruant in vehiculo procedentem. Ad quem accedentes, immolatorem eum appellant & paganum, multisque aliis contumeliis afficiunt. Ille suspicatus infidias sibi parati à Cyriollo, exclamavit Christianum se esse, & Constantinopoli ab Attico Episcopo baptizatum. Sed cum Monachi verbis illius non attendarent, quidam ex illis, Ammonius nomine, jacto lapide Orestem percussit in capite. Quo vulnere ipse quidem totus cruento confusus est: Apparitores vero omnes, paucis exceptis, recedentes, alius alio diffugiunt, leque intraturbam occultant, mortem ex jactu lapidi formidantes. Inter haec Alexandrinorum populus accurrit, opem Præfecto latus aduersus Monachos. Et alios quidem omnes in fugam vertunt: Ammonium vero comprehensum stundit Præfecto. Qui ex præscripto legum publicè tormentis hominem subjiciens, eo usque excruciat, quoad vitam ei adimeret. Nec multo post quæ gesta essent principibus significavit. Cyriillus quoque contraria ejus relationi nuntiavit. Ammonii vero corpus receptum, in Ecclesia quadam depositum, cum mutato nomine Thaumasiūm appellans. Quin etiam Martyrem illum vocari iussit, magnitudinem animi illius

multis laudibus in Ecclesia proleatus, qui pro pietate certamen subiisset. Sed qui modestiores erant ex ipsis etiam Christianis, hoc Cyrilli studium erga Ammonium non probarunt. Comper-
tum enim habebant, hunc temeritatis suæ pœnas dedisse, non autem tormentis immortuum esse dum Christum negare compelleretur. Quamobrem & Cyrus ipse hujus rei memoriam paulatim silentio obliteravit. Verum similitas inter Cyrrillum atque Orestem, nequaquam hic stetit. Quidam enim casus prioribus haud absimilis, eam denuo ex-
citavit.

επ' ἐκκλησίας τὸ Φρέγημα, ὡς ἀγάνα ποτε εὐσεβίας ἀνελομένης ἀλλ' οἱ σωφρονεῖς καὶ πεπονισμένοι οὖτες, οὐκ ἀπεδέχονται τέττας κυρίλλας απόδημον ἡπισαῦορδ, φρεπεῖας δίκιας δεδωκέναι τὸν ἀμφίστοι, μὴ μὴν αἰδίγητη δρυγίσεως Χεισθ, ἐπαπονταί τοις βασάνοις· διὸ καὶ κύριλλος κατέβασθε τῷ τοῦ ἡσυχαζεων λύθει τῷ γνωμένει εἰργασταί ἀλλ' οὐχ ἔως τέττας ἐστι τὸ δεινόν τοις ταξιν κυρίλλας καὶ δρέπανος Φιλονεκίας απεισέπειραντινέτερον πεπονισμέαν, τοῖς φύσεις

Βασανίσιον.

CAPUT XV.

De Hypatia Philosophia.

Mulier quædam fuit Alexandriæ, nomine Hypatia, Theonis Philosophi filia. Hæc ad tantam eruditionem pervenerat, ut omnes sui temporis Philosophos longo intervallo superaret, & in Platonicam scholam à Photino deducetam succederet, cunctasque Philosophiæ disciplinas auditoribus exponeret. Quocirca omnes Philosophiæ Studiosi ad illam undiq; confluabant. Porro propter fiduciam atque auctoritatem quam sibi ex eruditione comparaverat, interdum quoque cum singulari modestia ad judices accedebat. Neque vero pudor erat ipsi, in media hominum frequentia apparere. Nam ob eximiam ipsius modestiam, omnes eam reverebantur simul ac suspiciebant. Hanc igitur eo tempore adortus est invidiæ livor. Nam quoniā cum Oreste crebrius colloquebatur, hinc concinnata est adversus eam calumnia apud plebem Christianorum, quasi per ipsa sitaret quo minus inter Cyrrillum atque Orestem amicitia reconciliaretur. Quidam igitur viri ardenteribus animis prædicti, quorum dux erat Petrus quidam Lector, conspiratione factâ mulierem obseruant, domum neficio unde redeuntem. Eamque è sella detractam, ad Ecclesiam qua Cæsareum cognominatur, rapiunt: & vestibus exutam, testis interemerunt. Cumque membratim eam discerpserint, membra in locum quem Cinaronem vocant, comportata incendio consumperunt. Eatenus Cyrrillo, tum Alexandrinorū

Κεφ. 18.

Περίπτατας τῆς Φιλοσόφου.

Η Νησιώντι ἀντηθέοντο μηνὸς φίλοι φε θυγάτης ήτι ἐπι τοσθετον ἢ πεσθεπεδείας, οις ιστερακούσται τές καὶ αὐτη φιλοσόφους, την ὅπλαποντον διπο τωλωπηταγομένης διατείνου διαδέξασθε, καὶ πάντα τα φιλόσφα μαθήματα τοις βελούσις ἐπιθεῶς διὸ καὶ οἰπανταχόθεν φιλόσφαι βελόμενοι, καλέσεχον παρ' αὐτην διετητεσθεταντη ἐπι τῆς παγδεύσεως σεμπαρροσίαν, καὶ τοῖς αρχεστοισ φρονεισ τεστωπον ὥρχειο· καὶ εον πατειρων, οι μέσω αὐδῶν παρεναγμάτην πάντες γιανερεβαλεσγαν τωφεροσών, πλέον αὐτονηδείτο, καὶ καλεπληθονο· καὶ δηταύτητε ο φθόνος ὠπλίσατο· ἐπει γη σωστήρ χανε συχνότερον τῷ ὄρεση, διαβολὴ τοις επινοτε καὶ αὐτης ταῦτα τὰ της ἐκκλησίας, Δλαδ', οις αρει εἰν αὐτη ν μη συγχρετον ὄρεσην εἰς φιλίαν τῷ Επιποκφο επισημανθερμοι, ὁνήγετο Πέτρος πειαγασης, Επιπρόστι την αἴρωπον ἐπανεστηπλοκιάν ποθέν· ἐπι τε ἐκκλησίαι ἢ ἐπωνυμον καὶ σάριον σωληνωτον διποδυταντετιλεῖται, ὀσράκοις ἀνέλον καὶ μετηδόν διαπαστηταις, ἐπι τὸν καλέμδρον κιαρόνα ταῦτα σωμάραντες, πυρὶ καίσεναλωσαν τέτο διμ κερὸν μῶμον κυρίλλῳ καὶ τῇ αἰδεξανθεση